

Kuningas ommakstega ka, agga üsna teadmatta.

Jutlus tulli kätte, ja sai petud ewangeliumi ärramõistmisses koggodusse hingede kasuks. Lõppetuses nimetas õppetaja ka koggodussele, et se tännane pääw sureks mällestusseks saab jäma neile ja lastele, ja lastele, ja monda muud.

Jutlus olli kuningaga ja keikide melest hea, nenda, et kuningas õppetajale pärrast 30 tuffatid kinkis.

Oh sedda melehaigust Gundlingile! Ta meel olli ni haige, et ta näust üsna sinniseks läks. Sest temma olli asja teisite sowinud.

Siis läksid keik jälle moisa louneks söma-aiale. Kirrikoõppetaja pididi ka minnema. Seal läks assi narri kohta õige hulluks. Siis sai se assi ka teadawaks, et ta parrukit tahhetud purruks lasta, sest sedda ta isse weel ei olnud rakinudki. Sedda naero! Kõl ta katsus omma melehaigust wina flasi sisse ärraupputada, agga ei aitnud. Polnud meh-

hel wimaks muud nou, kui panni ennast kõrwale.

Agga ennam kui enne püdis ta nüüd kirriko õppetaja kohta kurja sünnitada. Läks jookstes wäljale, sai ühhe tallopoiaga kokko, se olli temma meleheaks kirriko õppetaja waenlane — nago igga innimesel sin ilmas ommad sõbrad ja ka ommad waenlased — selle käest pärris ta järrele, ja tahtis kuulda, kas õppetajast middagi süüd leida, et temmale laitust woiks sada. Se mees rakis, et õppetaja wägga waljuste selle peäle watab ja selle järrele kulab, et tegi kõrtsis ei pea kaima egga koddo tüllitama, ja temma ennesegi kätte tulnud kord sesuggune nalli: ta winud loma ladale, münud kül hästi ärra, agga raisand rahhast monne koppiko ärra. Koddo teinud naesterahwas sest piskust mondafor-da kissa, et ta melehaigussega sedda ja sedda teinud. Teised winud luggo kirriko õppetajale teada. Oi kui kirriko õppetaja molle-mid nomind, — teist teise korra, kunnä ni sullaks läinud, kui tinna, ja wimaks üsna